

[Jensen Christensen.]

som er den mest nødtørftige Beboelseslejlighed for en Familie, og dertil hører Husstand og Tyende og hvad det nu kan være.

Det, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen var inde paa, forekommer mig kun delvis at være rigtigt, idet det ligger saadan i de forskellige Kommuner, f. Eks. i Bramminge eller Skærbæk, eller hvad man vil nævne, at kun en Del af Kommunen er stationsmæssigt bebygget og i nogen Grad har Karakter af at være Købstadkommune, medens maaske Hovedparten af Kommunen er landsbybebygget. Hvorfor skulde man i hele Kommunen have Adgang til Forhøjelse af Fradraget, naar der i Virkeligheden dermed kun er tænkt paa den Del der er købstadlignende? Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, for det, Sagen drejer sig om, er som sagt en Forlængelse af, hvad man vedtog i 1946, en bkattelettelse for den mest nødtørftige Beboelseslejlighed, efter at man i 1945 var gaaet til en betydelig Forhøjelse af Ejendomsskyldværdierne. Den foreløbige, kortfristede Lov, der vedtoges i 1946, søger man her gjort, om jeg saa maa sige, lidt mere permanent ved at strække den over et noget større Aaremaal i Haab om, at man maaske, naar den Tid er gaaet, gennem Skattekommissionen ogsaa har faaet de Spørgsmaal behandlet, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen rejste.

Vi finder fra vort Partis Side det foreliggende Lovforslg rimeligt, rigtigt og forsvareligt. Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at det haster med Gennemførelsen af Lovforslaget, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Under Hensyn til den Tid, der er levnet Tinget til Behandling af dette Lovforslag, agter jeg kun at sige, at vi kan tiltræde det.

Guidiksen: Ved Lov Nr. 58 af 18. Februar 1946 fik vi den gældende Bestemmelse om Forhøjelse af det skattefrie Fradrag i Ejendomsskylden. Der er ved den 9de almindelige Vurdering til Ejendomsskyld sket en betydelig Forhøjelse af Ejendomsskylden paa Grund af de ekstraordinært høje Byggepriser, der maa regnes med i Dag. Det var selvfølgelig umuligt at undgaa den Forhøjelse, fordi der skal vurderes efter Handelsprisen og Byggeomkostningerne nødvendigvis maa influere paa Handelsprisen. Det kommer i særlig Grad til at tynde paa de smaa Beboelseshuse og de

smaa Landbrug, og derfor vedtog vi i Fjor en Lov om en Forhøjelse af det skattefrie Fradrag, som var ret betydeligt. Nu sagde det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, at han syntes, vi kunde stille Kommunerne fuldstændig frit — saadan forstaar jeg det ærede Medlem — med Hensyn til de Fradrag, de vil yde. Det skal jeg ikke udtale mig om, men der er jo efter Loven en ret stor Frihed, idet der for Københavns Vedkommende kan gives Fradrag fra 7 000 til 14 000 Kr., for Købstæderne fra 6 000 til 11 000 Kr. og for Sognekommunerne fra 5 000 til 7 000 Kr. Vi ved ogsaa, at Sognekommunerne — det gælder f. Eks. de Sognekommuner, jeg kender bedst — benytter Fradragene forskelligt, men dog saaledes, at de fleste Landkommuner har brugt Fradraget paa de 5 000 Kr. Jeg gaar dog ud fra, at efter Ejendomsskyldansættelsen efter den 9de almindelige Vurdering benyttes Fradraget paa de 7 000 Kr. I Forslaget er ogsaa medtaget den samme Bestemmelse, som blev sat ind i Fjor, om, at Fradraget for hver Beboelseslejlighed forhøjes fra 1 000 Kr. til 1 500 Kr.

Vort Parti kan tiltræde Lovforslaget og anbefale det til hurtig Fremme.

Ministeren for særlige Anliggender (Federspiel): Jeg vil gerne paa Finansministerens Vegne takke for den velvillige Behandling af Lovforslaget.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Hans Hansens Bemærkninger vil jeg sige, at denne Lov jo har en midlertidig Karakter, idet den maa betragtes som en Foranstaltning, der skal virke, indtil Skattekommissionens endelige Afgørelse af disse Spørgsmaal foreligger. De Spørgsmaal, der er rejst, vil utvivlsomt komme til Behandling i Skattekommissionen. Derimod ser jeg ingen Mulighed for, saaledes som Lovforslaget er formuleret, at dispensere fra Bestemmelserne, idet man maa formodes at være bundet ved Lovens Ord om, at det er Statistisk Departements Betegnelse for Bebyggelsen, der skal være afgørende. Om det i det lange Løb vil vise sig tilstrækkeligt, er vel nok tvivlsomt, men jeg vil henstille, at man lader dette Spørgsmaal behandle videre i Skattekommissionen, idet der næppe vil være Grund til at indføje Bestemmelser i saa Henseende i denne midlertidige Lov.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslaget Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.